

Taina Sfintei Cununii – rânduială și semnificație

Sfintele Taine

De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. (Efeseni 5, 31-32)

IMPORTANTA CUNUNIEI

– Unirea dintre bărbat și femeie (mire și mireasă) se împlinește în Biserică, în Hristos, într-o rânduială liturgică numită Taina Cununii, una dintre cele șapte Sfinte Taine ale Bisericii.

– **Nunta** sau **Taina Cununii** este un act sfânt, de origine dumnezeiască, în care, prin preot, se împărtășește harul Sfântului Duh unui bărbat și unei femei ce se unesc liberi în căsătorie, har care sfințește și înalță legătura naturală a căsătoriei la demnitatea reprezentării unirii duhovnicești dintre Hristos și Biserică.

– Căsnicia creștină este o viață îngemănată cu Dumnezeu și în Dumnezeu. Este o Taină a unirii duhovnicești, sufletești și trupești, sfințită de Însuși Domnul: Cinstită să fie nunta întru toate, și patul neîntinat (Evrei 13, 4), pentru că toate sunt curate pentru cei curați (Tit 1, 15). Așa se creează o mică biserică: **familia devine casă a lui Dumnezeu.**

– **Scopul și sensul Cununii** (căsătoriei creștine) se împlinesc în desăvârșirea sufletelor, în Taina Iubirii în Hristos și în dobândirea Împărăției Cerurilor; iar sensul unirii lor conjugale se împlinește în nașterea de prunci și creșterea lor în Duhul Evangheliei.

RÂNDUIALA ȘI SEMNIFICAȚIA TAINII SFINTEI CUNUNII

Rânduiala bisericească în cadrul căreia doi tineri sunt căsătoriți (Cununia) este alcătuită din două părți: *Logodna* și *Cununia*, acestea fiind părți distincte. *Logodna se va oficia numai împreună cu Taina Cununii*, după căsătoria civilă (conform hotărârii Sfântului Sinod nr. 9027/2011); astfel, se evită amânarea Cununii de către unele persoane care consideră „suficientă” Logodna pentru a locui, sau chiar pentru a viețui, din acel moment, împreună.

LOGODNA

– Partea centrală a Logodnei o constituie **binecuvântarea și punerea inelelor sau a verighetelor**, în degetul mirelui, respectiv al miresei.

Inelul:

– **semnul făgăduinței** (logodnă înseamnă făgăduință, arvunire, gaj sau garanție), al puterii, al încrederii, al fidelității și al adevărului.

Punerea și schimbarea inelelor mirilor:

– făgăduirea în iubire și fidelitate a celor doi, unul către altul și a amândurora față de Hristos – Mirele Ceresc – în perspectiva mântuirii sufletelor lor;

– în schimbul inelelor, mirii își dau făgăduința credincioșiei și a încrederii reciproce – încredere care merge mult mai departe decât orice trădare și orice ceartă.

CUNUNIA

Actul central al Cununii îl reprezintă **unirea celor doi, prin unirea mâinii drepte a mirelui cu mâna dreaptă a miresei, și încununarea lor.**

Părțile componente cele mai importante:

Binecuvântarea mare

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

– ca toate Tainele Bisericii, Cununia începe prin binecuvântarea Împărăției lui Dumnezeu, însemnându-se cununile cu Sfânta Evanghelie, în semnul Sfintei Cruci, deoarece Împărăția Cerurilor stă la temelia Creației și este realitatea ultimă la care se vor raporta mirii, împreună cu pruncii pe care îi vor primi în dar de la Dumnezeu și cu întreaga comunitate a Bisericii în care se unesc.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm... Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm...

– este formată din cereri adresate de comunitate, prin slujitorii săi, lui Dumnezeu, în vederea conviețuirii pe pământ a mirilor, a nașterii de prunci și a desăvârșirii lor în Împărăția Cerurilor.

Trei rugăciuni speciale

– Sunt premergătoare încununării mirilor; în ele, este invocat Harul Duhului Sfânt, pentru a Se revărsa peste miri, pentru a-i naște la o nouă viață, a unității familiale, în Hristos și în Biserică, pentru ca, la rândul lor, cei doi să devină Biserică – Mireasa lui Hristos.

– *Dumnezeule Cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care din iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dâșii... Cel Ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecele Sarrei... Binecuvântează-i pe dâșii, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca... pe Iacov și pe toți patriarhii, pe Iosif și pe Asineta...*

– *Dumnezeule, Care i-a creat pe strămoșii întregului neam omenesc, i-a creat și pe miri, pe care îi binecuvântează așa cum a binecuvântat pe Avraam, căruia i-a dat făgăduința nașterii Mântuitorului din neamul lui, și pe Sarra, pentru nașterea de prunci, și pe toți patriarhii.*

– *Cel Ce din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc... Care ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvântat-o... Înсуți binecuvântează nunta aceasta...*

– în Întruparea și în Nașterea Fiului lui Dumnezeu, ca om pe pământ, stă puterea, harul nașterii și desăvârșirii tuturor în Împărăția Sa; de aceea, raportarea mirilor la nașterea Mântuitorului din Fecioara Maria și cererea binecuvântării ca și la nunta din Cana Galileii înseamnă îmbrățișarea noii familii în iconomia mântuirii tuturor oamenilor.

Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia.

– pentru a realiza unirea dintre bărbat și femeie – mire și mireasă, Biserica invocă lucrarea lui Dumnezeu, ca El Înсуși să întindă mâna și să-i unească; de aceea, unirea lor nu-i una formală și exterioară, ci profundă, ontologică, menită să-i readucă la integritatea lor primordială și la comuniunea lor cu Dumnezeu.

Încununarea mirilor

Se cunună robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

– cununile pe care le primesc mirii pe capete, semn al victoriei în competițiile atletice în antichitatea romană, sunt, în Noul Testament, semnul victoriei vieții asupra morții și simbol al victoriei asupra patimilor trupești;

– încununarea mirilor, după ce au fost însemnați în semnul Sfintei Cruci, folosind cununa, înseamnă că amândoi se primesc ca dar din mâna lui Dumnezeu și cunună a Creației, devenind, fiecare la rândul-i, cunună pentru celălalt, în iubire jertfelnică.

Lecturile biblice

Apostolul: textul din Epistola către Efeseni 5, 20-33 este chintesența învățăturii

Bisericii despre valoarea căsătoriei – *Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică* – și cu principiul conviețuirii bărbatului cu femeia – iubirea fără limite, până la jertfă.

Evanghelia: un text care istorisește prezența Mântuitorului la nunta din Cana Galileii și săvârșirea primei minuni (Ioan 2, 1-11).

Paharul mântuirii și pâinea comună

Gustarea din același pahar cu vin și din aceeași pâine (sau prescură, de recomandat):

– comuniunea celor doi, care amintește de împărtășirea lor cu Trupul și Sângele lui Hristos, atunci când viața liturgică a creștinilor era mai ferventă și la care este recomandat să ne întoarcem.

Dansul liturgic – jertfă și bucurie

Mirii, încadrați de nași și de lumânări, însoțiți de preoții slujitori, ocolesc masa pe care stă Sfânta Evanghelie și sfeșnicul, de trei ori, timp în care se intonează imne închinare bucuriei Nașterii Mântuitorului Hristos din Fecioara Maria, bucuriei muceniciei – măsura iubirii dintre mire și mireasă și Slavei Dumnezeiești.

Ridicarea cununilor

Primește cununile lor în Împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Apolisul (formula de încheiere)

SFATURI PRACTICE

Taina Cununii se împărtășește **numai creștinilor ortodocși (mire și mireasă)**, însoțiți de nași ortodocși, cununați la Biserică.

Cununia este precedată, întotdeauna, de căsătoria civilă; de aceea, atunci **când mirii vin la Cununie, vor avea Certificatele de Botez și Certificatul de Căsătorie, iar nașii lor, Certificatele de Botez și Certificatul de Cununie.**

În ceea ce privește **starea juridică a mirilor**, trebuie știut că, după rânduielele bisericești (canonice) și după legile civile ale statului român, nu se pot căsători decât doi oameni (bărbat și femeie) necăsătoriți; nu se poate oficia căsătoria între rude trupești (consangvini de gradul I-IV, sau prin încuscrire, până la gradul VII), între rude spirituale (prin nașie la botez sau cununie), între copiii naturali și cei adoptați, aceștia devenind frați. Pentru o informare corectă asupra acestor probleme, mirii se vor adresa preotului din parohia în care viețuiesc.

Pregătirea duhovnicească, în vederea primirii Tainei Cununii, presupune întâlniri și discuții între miri și preot, între miri, nași și preot și, mai ales, **spovedirea mirilor și a nașilor, înaintea săvârșirii Tainei Cununii.**

Este bine ca pregătirea mirilor să se împlinească și printr-o intensificare a rugăciunii lor particulare și ancorarea cât mai concretă în viața liturgică a Bisericii.

Sunt anumite zile, în timpul anului, în care nu se oficiază cununii (însemnate în calendarul creștin-ortodox); înainte de stabilirea datei nunții, tinerii se vor adresa preotului și împreună vor consulta calendarul, pentru a evita zilele respective.

La Cununie **se folosesc două lumânări, care vor fi ținute de nași, de o parte și de alta a mirilor;** este bine ca lumânările să fie din ceară curată (de albine), lumânări care se pot procura de la pangarul bisericilor.

Vor mai avea verighetele, puțin vin și pâine, din care mirii vor gusta la momentul liturgic potrivit.

Vestimentația mirilor trebuie să fie potrivită momentului: rochia miresei să fie albă și decentă, iar costumul mirelui, elegant, dar sobru.

Intrarea în biserică, în vederea oficierei Tainei Cununii, se face în ordinea aceasta: intră doi tineri care poartă cele două lumânări, încă neaprinse, urmați de naș și mireasă, nașă și mire, de părinții tinerilor și de nuntași.

TEXTUL SFINTEI EVANGHELII DE LA CUNUNIE

Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și era și mama lui Iisus acolo. Și a fost chemat și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis ei Iisus: Ce ne privește pe mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceți orice vă va spune. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis: Scoateți acum și duceți nunului. Iar ei i-au dus. Și când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, ci numai slujitorii care scosese apă știa, a chemat nunul pe mire și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se amețesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și Și-a arătat slava Sa; și ucenicii Săi au crezut în El. (Ioan 2, 1-11)

Trebuie ca toți cei ce se însoară și cele care se mărită să facă unirea lor cu aprobarea episcopului, ca să fie căsătoria lor după Domnul, iar nu după poftă! (Sfântul Ignatie, Către Policarp 5, 2)

Sectorul teologic-educățional al Patriarhiei Române